

ærede Medlem har bragt dette Spørgsmaal frem, fordi der er kommet noget frem, som kunde foranledige, at der vilde blive brugt flere Benge paa denne Konto, og det er jo ganske rigtigt. Naar det ærede Medlem har været i Tvivl om, at denne Konto er kalkulatorisk, saa vil jeg sige, at den er det utvivlsomt. Jeg indrømmer, at paa en tidligere Konto staar „anslaas“, men her staar „ekstraordinært“, og det skulde omtrent betydte det samme, og jeg maa utvivlsomt fastholde Kontoen som ekstraordinær. Jeg vilde ikke anse det for videre heldigt, om man vilde forhøje Summen med 5,000 Kr.; thi det Beløb, man vil komme til at raade over, lader sig vanskeligt angive. Jeg er i Døvelblikket, hvis jeg skal gaa videre, ikke i Stand til at formulere noget Krav til en bestemt Bevilling; en saadan har jeg heller ikke forlangt. Jeg vilde altsaa som sagt anse det for mindre heldigt, om man forhøjede Bevillingen med omtrent 5,000 Kr., fordi der let i Afstemningen derover kunde blive lagt en Betydning, som jeg ikke lægger deri. Jeg er det ærede Medlem forbunden for, at han giver mig Vejledning til at komme ind paa Forhold, som jeg nu nærmere skal omtale.

Det ærede Medlem stillede i Spidsen for sine Bemærkninger Spørgsmaalet om Afspærring mellem de forskellige Dele af Landet og anfaa, saa vidt jeg forstod ham, om saadan Afspærring for at være ønskelig og rigtig. Jeg er ikke af den Mening. Man kunde gaa til Afspærring mellem de forskellige Landsdele, hvis der var Udfigt, nogen som helst Udfigt til, at man ved at spærre en Del af Landet af fra en anden Del, kunde bringe den Del, man begunstiger, i et bedre Forhold med Hensyn til Udførselen til Udlandet, skaffe nogen som helst Sandsynlighed til Beje for bedre Forhold. Saadant er imidlertid ikke Tilfældet. — Der kunde ogsaa være en anden Grund, der kunde motivere en Afspærring, nemlig den, at der virkelig var mislige Sundhedsforhold til Stede i en Del af Landet, saa mislige Sundhedsforhold, at man maatte være betænkelig ved dem. Dette er imidlertid heller ikke Tilfældet. Jeg tør ikke opstille denne Forstel mellem smittede og ikke smittede Egne her i Landet. Naar man tager det amtssvis, i ganske maaa Kredse, saa kunde der baade paa Sjælland findes et Par Amter, der ikke ere smittede, og det samme kunde findes paa Fyn. I Sylland vilde der være en hel Række af Amter, idet der kun er enkelte Tilfælde der; men i og for sig er det ikke rationelt at opstille det, og det vilde være vanskeligt at gøre. For Syllands Vedkommende er Forholdet det, at

i 5 Uger er der ikke forekommet noget nyt Tilfælde af Mund- og Klovesygen, men der staar endnu nogle Tilfælde under offentlig Tilsyn i Skanderborg Amt i Thyrtings-Brads Herred, saa egentlig ren tør jeg jo ikke sige, at Sylland er, men jeg haaber, at det snart maa blive det. For Fyns Vedkommende har Forholdet været endnu bedre; for ganske kort Tid siden slog der dog pludselig et Tilfælde ned der, men det er jo noget, man er udsat for overalt, skønt jeg haaber ikke, det skal ske. Paa Volland-Kalster er et enkelt Tilfælde til Stede. Paa Sjælland er der ganske vist en Del Tilfælde, men Forholdene kunne ikke siges at være betænkelige og ingenlunde saaledes, at der bør kræves saa yderliggaaende Foranstaltninger, som det er i Indlandet at affpærre en Del af Landet fra det øvrige Land. Man maa i den Retning ogsaa erindre, hvilke Foranstaltninger vi træffe. Saa snart der viser sig et Tilfælde, eller saa snart der blot fremkommer Mistanke om et Tilfælde, saa affpærres jo vedkommende Sted eller vedkommende Kommune i det Omfang, som maa anses for fornødent; der føres intet Dyr ud af Landet, uden at det er underkastet et skarpt Vægetilsyn. Til det største Marked i Landet, i Kjøbenhavn, tilføres intet Dyr uden at være underkastet Dyrslægetilsyn; Tilsynet kan jo skærpes yderligere, og jeg er meget stemt for at gøre det, saa vidt det er muligt uden at gøre det aldeles utaaaligt. Endvidere maa ethvert Dyr, der forsendes til Udlandet saa vel som ogsaa til Kjøbenhavns Marked, være forsynet med et Hjemstedsbevis. Jeg er i Begreb med at udstrække denne Foranstaltning til, at ethvert Dyr, der kommer til Forsendelse her i Landet, skal forsynes med Hjemstedsbevis, saaledes at man til enhver Tid kan konstatere, hvorfra det er kommet, og hvor det har hjemme. Det er ganske vist en Gene, men jeg tror, det er rigtigt og nyttigt at stride alvorligt ind under de nuværende Forhold. For Landmændenes eget Vedkommende vilde det være i høj Grad ønskelig, at den største Forsigtighed iagttoges saaledes, at det strafs anmeldes, saa snart der er Tale om, at der mulig kunde være Sygdom til Stede, og at Dyrene af Gjeren selv affpærres og ikke bringes uden for Ejendommen. I den Henseende kunde der muligvis være lidt tilbage at ønske her hjemme, men jeg haaber, at man nu ogsaa vil komme dertil og vil indse, at det er ganske nødvendigt. Uheld kan jo komme til Stede; man har jo set forleden, at et Dyr fra Odense under Forsendelsen pludselig blev sygt. Jeg gif ind paa at nedslaa hele Forsendelsen, skønt det er en meget skarp Foranstaltning,